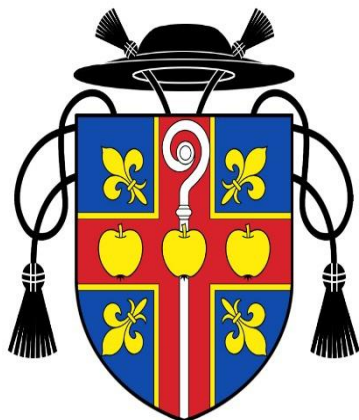

Farní list 132

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Komu se odpouští málo, málo miluje.“
(Lk 7,47)*

Farní zájezd – Tetín

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Říjen 2021:

- ***Evangelizační úmysl:*** *Modleme se, aby se všichni pokřtění zapojili do díla evangelizace a svědectvím života, z kterého vane evangelium, se nabídli k misijnímu povolání.*
- ***Národní úmysl:*** *Děkujeme za Papežská misijní díla a prosíme za všechny křesťany, aby přijali výzvu k misijnímu poslání doma i ve světě, nejen příspěvkem do sbírky na misie.*
- ***Farní úmysl:*** *Za nová kněžská a řeholní povolání.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

říjen je měsíc růžencový a také mariánský. Panna Maria procházela „temnými údolími“ a nepošlapanými cestami s velkou důvěrou v to, že Bůh nad ní na jejich cestách drží ochrannou ruku. V tom nám může být velkou inspirací. Její chvalozpěv Magnificat, pronesený při setkání s Alžbětou, obdivuhodně vyjadřuje tuto důvěru v to, že Bůh „od nikoho z nás není daleko“ (Sk 17,27) a že jeho blízkost mohou pocítit především pokorní zbožní lidé a všichni „maličcí“.

Podobně například prorok Habakuk vyslovuje přesvědčení, že „i když fíkovník nevykvete a vinná réva nepřinese plody, i když zmizí brav ze stáje a skot nebude v chlévech, ... já přesto budu jásat

v Hospodinu, budu plesat v Bohu, svém spasiteli. Hospodin, Pán je mou silou, mé nohy učiní podobné nohám laní a zavede mě na mé výšiny“ (Hab 3,17-19).

Kdysi mne překvapilo, že slova Otčenáše „chléb náš vezdejší“ znamenají doslova „chléb náš každodenní.“ Přitom platí, že nejen chlebem člověk žije, ale každým slovem, které vychází z Božích úst. Tedy tím „chlebem vezdejším“ není zdaleka jen chléb pšeničný či žitný. Je jím také Boží slovo a eucharistie. Panna Maria představuje vzor věřícího člověka, který každý den prožívá v otevřenosti vůči Bohu a jeho slovu. A tak den za dnem znovu a znovu přijímá Boží dary. Díky tomu je milostiplná. Učme se tedy od Panny Marie její každodenní otevřenosti vůči Bohu a jeho slovu (i Slovu).

Chválit Boha a radovat se z jeho dobroty patří k základům naší křesťanské existence

Napadlo mne spočítat všechna Mariina slova v evangeliích, přesněji řečeno v našem českém katolickém (liturgickém) překladu evangelií. Počítal jsem jednodru a docela rychle, takže za to ruku do ohně nedám, ale vyšlo mi celkem 137 slov. Z toho 96 slov tvoří slova chvály. Přímou se nám nabízí otázka: kolik minut našeho času denně chválíme Boha? Jaký zlomek (či zlomeček) z toho všeho, co jsme kdy řekli, tvoří chvála Boha? Prosím, promiňte mi to, ale možná trochu drze půjdu ještě dál: je vůbec myslitelné, aby se někdo považoval za mariánskou ctitelku či ctitele a denně nechválil Boha?

Všimli jsme si třeba někdy, že úvod Lukášova evangelia je jeden velký vodopád chválení Boha? Maria chválí Boha při setkání s Alžbětou, Zachariáš poté, co se mu narodil syn Jan. Andělé při zvěstování pastýřům. Pastýři poté, co se vrátili od jesliček. Simeon a Anna poté, co Josef s Marií přinesli Ježíška do Chrámu. Šest chval Boží dobroty v necelých dvou kapitolách.

Možná namítnete: ale to byly Vánoce a narození Ježíšovo. Ano, jenže každý Boží vstup do našeho života může být (a je!) podnětem pro to, abychom Boha chválili. Nebo ne?

Pár dalších poznámek

Pokleknutí

Všiml jsem si, že řada farníků, mladších i starších, při příchodu do našeho farního kostela Pána Ježíše nezdraví pokleknutím. Totéž platí i pro odchod z kostela. Snad je to tím, že jsme dříve měli propojené tři úkony: pokleknutí, sáhnutí do kropenky pro svěcenou vodu a znamení kříže. Když na začátku pandemie zmizela voda z kropenek, tak nějak „automaticky“ spousta z nás přestala nejen sahat do kropenky, ale přestali i zdravit Pána pokleknutím.

Možná se vám to zdá jako maličkost, ale jednak pozdravit nám přece velí obyčejná lidská slušnost, a navíc nám pokleknutí pomáhá lépe si uvědomit, že přicházíme na dostaveníčko s Pánem Vesmíru. S Pánem, který je nekonečně milosrdný, rozumí nám mnohem lépe, než rozumíme sami sobě a má nekonečnou úctu k naší svobodě. I tak je to ovšem Pán Vesmíru a tento rozměr Jeho – i naší (!!!) - identity bychom neměli ztrácet ze zřetele. Vědomí toho, že jsme zváni na dostaveníčko s Pánem Vesmíru, by nás mělo vést jak k hluboké pokoře, tak i k veliké vděčnosti za tak veliký dar, a tedy i k tomu, abychom Boha chválili celým srdcem – podobně jako Panna Maria. Vždyť její slova: „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný, jeho jméno je svaté. A jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo ho berou vážně“ se vztahují i na nás. Mimochodem, všimli jste si, že jsem z jiného konce dospěl ke stejnému tématu, které zmiňuji o dva tři odstavce výše?

Trochu zvláštní statistika

Z naší farnosti vzešla v nedávné době dvě kněžská povolání v osobách Tomáše Enderleho a Pavla Jelínka. Na druhou stranu nejmenší návštěvnost pravidelně vykazuje, poněkud paradoxně, mše svatá s úmyslem za nová kněžská a řeholní povolání.

Chtěl bych proto poprosit ty farníky, kteří mají čas, aby se spolu s námi častěji přicházeli na tento úmysl modlit. Pán Ježíš řekl: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky

na svou žeň“ (Mt 9,37n). Sám Ježíš nás tedy vyzývá k modlitbám na tento úmysl. Mohli bychom se zeptat: „Proč to dělá?“. Snad proto, abychom si lépe uvědomili, že hlásání evangelia a sama existence církve jsou v první řadě darem a dílem Ducha svatého a teprve v druhé řadě jde o dílo naší lidské spolupráce s Bohem.

Přeji všem čtenářům požehnaný, pokojný měsíc říjen.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ Svaté přijímání doporučujeme v tomto období přijímat na ruku.
- ⇒ V úterý 28. září končí letošní turistická sezóna v kostnici.
- ⇒ **V neděli bude mezi první a druhou nedělní mší sv. modlitba růžence vedená mládeží**

Říjen:

- ⇒ 1. 10. (1. pátek) – památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše (sv. Terezie z Lisieux); pastorec nemocných v Nížkově; od 17 hodin tichá adorace a příležitost ke svátosti smíření
- ⇒ 3. 10. (neděle) – sbírka na opravy kostela; po každé mši sv. udílení svátosti nemocných; mše sv. v Sirákově začíná proto až v 10:15 hod.!!!
- ⇒ 7. 10. (1. čtvrtek) – od 17:30 adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 8. 10. (pátek) – od 16 hodin společenství dětí na faře
- ⇒ 9. 10. (2. sobota) – od 15 hod na faře misijní klubko (zhruba do 17 hod., pod vedením paní Heleny Zikmundové); srdečně zveme děti (i dospělé); dá-li Pán, tak by se misijní klubko konalo dále vždy druhou sobotu v měsíci v 15 hodin; pokud by dospělí chtěli vyrobit něco pro misijní neděli doma, bude takovýto příspěvek rovněž vítán
- ⇒ 14. 10. (2. čtvrtek) – dopoledne pastorec nemocných v Bukové
- ⇒ 15. 10. (2. pátek) – dopoledne pastorec nemocných v Sirákově a Poděšíně
- ⇒ 17. 10. (neděle) – slavnost posvěcení kostela sv. Mikuláše v Nížkově

- ⇒ 24. 10. (neděle) – misijní neděle (s misijním jarmarkem); sbírka na Papežská misijní díla; v 16 hod. pobožnost ke sv. Janu Pavlu II.
- ⇒ 29. 10. (pátek) - od 16 hodin společenství dětí na faře

➤ **Stručný výhled do dalších měsíců:**

- ⇒ 1. 11. (pondělí) – slavnost Všech svatých
- ⇒ 2. 11. (úterý) – Památka všech věrných zemřelých
- ⇒ Listopadový Den Bible letos už nebude, neboť ho od roku 2021 nahradila Neděle Božího slova o 3. neděli v mezidobí (což bývá do konce ledna)
- ⇒ Dá-li Pán, tak by nás do Vánoc čekala ještě adventní duchovní obnova, výstava betlémů, sv. Mikuláš v kostele, předvánoční zpovídání a předvánoční prodej knih.
- ❖ **Úklid fary:** 2. 10. Holcmanová Zdena; 23. 10. Pokorná Marie

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... VEĎ ZTRACENÉ

Přebývám v Tobě a s Tebou. Protože ve Tvém životě působí má moc, jsi schopná ukazovat cestu všem, kdo mě potřebují najít. Mou moc ale neobješíš, ani nenaplníš své povolání, pokud se budeš snažit stavět svůj život na svých úspěších.

Pečlivě jsem si Tě vybral, abys přinášela vláhu světu, který bloudí po suché a vyprahlé zemi. Mnoho lidí je ztraceno a cítí se velmi osaměle. Mají prázdné poháry i duše. Proto mi dovol, abych Tě naplnil svým Duchem, má vyvolená; ukážu Ti, jak přinášet lidem živou vodu a jak je vést k pravé lásce, po které touží. Připravím Ti cestu, abys je mohla ke mně přivádět. A protože mě miluješ a následuješ, na druhé straně věčnosti Ti poděkuji, že jsi jim ukázala cestu do nebe.

S láskou

Tvůj Král, který obcerstvuje a vede

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd*

Okénko (nejen) pro mládež

Papež k mladým lidem: Život se nežije na lavičce pro náhradníky

O odvaze k lásce a odmítání manipulátorů štěstí mluvil papež František při setkání s mládeží. Na stadionu košického fotbalového klubu FC Lokomotiva se shromáždilo 25 tisíc mladých převážně z východního Slovenska.

V Košicích, druhém největším městě Slovenska, se František setkal také se zástupci mládeže. Na úvod vyslechl tři svědectví. V odpovědi na otázku mladého páru Petra a Zuzky se třemi dětmi, jak povzbudit dnešní mladé lidi, aby žili čistou láskou, papež zdůraznil, že láska je největším životním snem, jehož dosažení však stojí mnoho úsilí.

Přátelé, nebanalizujme lásku, protože láska není jen o emocích a pocitech – pokud vůbec, mohou být na jejím začátku. Láska není o tom mít "všechno a hned", neodpovídá logice "použít a zahodit". Láska je věrnost, dar a odpovědnost. Skutečná originalita, skutečná revoluce, je dnes vzpoura proti kultuře dočasnosti, je to překročení instinktů a chvilkovosti, je to láska na celý život a celou bytostí – řekl papež. - Nejsme tu proto, abychom žili ze dne na den, ale aby náš život byl dobrodružnou výpravou. Ve velkých filmových a literárních příbězích jsou vždy dva prvky: jedním je láska a druhým dobrodružství, hrdinství. Vždy jdou ruku v ruce. Aby byl život skvělý, potřebujete obojí: lásku i hrdinství.

František povzbuzoval, abychom v lásce následovali příklad Ukřižovaného Ježíše. "Je v něm láska a odvaha dát svůj život až do konce, bez polovičatých řešení. Zamířme vysoko, nenechme dny svého života plynout jako epizody z telenovel," vyzval papež.

Na lavičce náhradníků se nedá žít

Když sníte o lásce, nevěřte na zvláštní efekty, věřte v to, že každý z vás je jedinečný. Sněte o kráse, která přesahuje zdání a trendy. Sněte beze strachu o tom, že založíte rodinu, o narození a výchově dětí, o tom, že strávíte svůj život sdílením všeho s druhým člověkem, který se nestydí

za vaše slabosti, protože je s vámi, který vás přijímá a miluje, který vás miluje takové, jací jste," řekl František. - Velké sny nejsou drahá auta, módní oblečení nebo dovolená. Neposlouchejte ty, kdo vám prodávají iluze: jsou to manipulátoři štěstí. Byli jsme stvořeni pro větší radost: Každý z nás je jedinečný a je na světě proto, aby se cítil milován ve své jedinečnosti a aby miloval druhé tak, jak to za něj nikdo jiný nemůže udělat. Není možné žít vsedě na lavičce jako náhradníci.

František poukázal na to, že mnoha mladým lidem se dnes může zdát, že ačkoli žijeme ve světě, kde se hodně mluví o lásce, obecně platí, že "každý myslí jen na sebe". "Nepodvolujte se zlu," vyzval papež.

Neposlouchejte specialisty na stížnosti

Nenechte se dusit smutkem nebo rezignovanou sklíčeností lidí, kteří říkají, že se nikdy nic nezmění. Pokud tomu věříte, onemocníte pesimismem. Vnitřně zestárnete, přestože jste mladí. Dnes je tolik sil namířených proti jednotě, tolik je těch, kdo obviňují všechny a všechno, kdo zesilují to, co je negativní, specialistů na stížnosti," řekl Svätý otec. - Neposlouchejte je, protože stížnosti a pesimismus nejsou křesťanské, Pán si oškliví smutek a sebelítost. Nejsme stvořeni k tomu, abychom žili se skloněnou hlavou, ale abychom pozvedali svůj pohled k nebi.

František zdůraznil, že bezpečným lékem na zlo, kterému podléháme, je zpověď.

Otec nám odpouští každý hřích

Když se vás zeptám: "Na co myslíte, když jdete ke zpovědi?", jsem si odpoví téměř jistý: "Na hříchy." Ale – ptám se – jsou hříchy skutečně podstatou zpovědi? Chce Bůh, abys k němu přišel a myslel na sebe, na své hříchy, nebo na něj? Co je středem, hříchy, nebo Otec, který vše odpouští? Člověk nepřichází ke zpovědi jako potrestaný člověk, který se musí pokořit, ale jako dítě, které běží, aby přijalo Otcovo objetí, vysvětlil papež. - A Otec nás pozvedá v každé situaci, odpouští nám každý hřích. Dám vám malou radu: po každé zpovědi se na chvíli

zastavte a vzpomeňte si na odpuštění, které jste obdrželi. Chraňte si tento pokoj ve svém srdci, tuto svobodu, kterou cítíte ve svém nitru.

promluva papeže Františka na Setkání mládeže s papežem Františkem na košickém stadioně, https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2021-09/papez-mladym-lidem-postavte-se-proti-kulture-provizoria.html?fbclid=IwAR2HWuQxQVO5kNayCgi5wVxfqbx502Lgk-ORKEeCLeJlph_6pBKsRhvtkyY

Okénko (nejen) pro seniory

Pokud hledám pokoj a štěstí nejdříve v Bohu, jsem svobodnější vůči ostatním lidem

Základní jistoty, po kterých toužíme, nalezneme v Bohu. V životě z víry se postupně učíme hledat v Bohu základní jistoty, po kterých toužíme: nekonečnou a věčnou lásku, pokoj, jistotu, štěstí... Pokud se totiž nenaučíme přijímat z Boží ruky tyto tolik potřebné jistoty, riskujeme, že je začneme hledat jinde a očekávat je od pomíjějících věcí v tomto světě (v materiálním bohatství, v práci, ve vztazích...), kde je však nikdy nemůžeme nalézt. Od lidí a vztahů bohužel očekáváme to, co nám zcela nemohou poskytnout.

Naše vztahy s bližními jsou často naplněné zklamáním, protože aniž bychom si to vždy uvědomovali, očekáváme od nich něco, co nám nejsou schopny poskytnout. Od určitých výsadních vztahů očekáváme absolutní štěstí, naprosté uznání, dokonalou jistotu. Ale žádné stvoření, žádný člověk, žádná činnost nás v tomto očekávání nemohou naplno uspokojit. A protože očekáváme příliš a nedostává se nám uspokojení, stáváme se zahořklými, zklamanými, a nakonec jsme vůči těm, kteří nás takto zklamali, plni zášti. Není to však jejich chyba, přehnané je jen naše očekávání: představujeme si, že nám člověk může dát to, co nám může zajistit jedině Bůh.

Tím, co tady říkám, nechci znehodnotit mezilidské vztahy ani různé jiné společenské aktivity. Velmi věřím v lásku, v přátelství, v bratrský život, ve vše, co si můžeme vzájemně darovat mezi sebou. Setkání s nějakým člověkem a vztah, který se takto vyvine, to všechno může být

nádherným Božím darem. Bůh nám rád ukazuje svou lásku skrze přátelství a starostlivost někoho, koho nám pošle do cesty. Je ale třeba, aby Bůh zůstal v centru a abychom nepožadovali na ubohé lidské bytosti omezené hranicemi vlastní nedokonalosti to, co nám může dát jedině Bůh sám. Vyhybat se zbytečným požadavkům na druhé, které mají až dramatické následky.

Nechci ani vzbuzovat dojem, že hodnoty, o kterých jsem se výše zmínil (pokoj, štěstí, jistota atd.), nám jsou dány okamžitě, jakmile odhodlaně vykročíme na cestu víry. Zůstává ale pravdou, že věrnost v životě víry a věrnost v modlitbě vyjadřuje konkrétním způsobem, že tyto hodnoty očekáváme od Boha v postoji naděje a víry a to, v co doufáme a co očekáváme od jeho milosrdenství, nám bude postupně dáno. Jedná se zde o základní prvek rovnováhy v oblasti lidských vztahů, který nám pomáhá vyhnout se zbytečnému nárokování na druhé, co nám nemohou dát, z čehož někdy plynou až dramatické následky.

Čím více bude Bůh ve středu našeho života, tím více budeme vše očekávat jen od něj samého a o to více budou naše mezilidské vztahy vyváženější a šťastnější.

Pokud hledáme hluboký pokoj, jistotu a štěstí v Bohu, jsme svobodnější a nezávislejší vůči ostatním lidem. Zkušenost nám ukazuje, že věrnost v životě z víry a věrnost v modlitbě, i když občas prochází těžkostmi, nás postupně přivádí k tomu, abychom v Bohu našli hluboký pokoj, jistotu a štěstí, které nás činí svobodnými vzhledem k ostatním. Jestliže naleznou pokoj a štěstí v Bohu, budu schopen mnoho darovat svým bližním a budu také schopen je přijmout takové, jací jsou, aniž bych jim zazlíval, že neodpovídají mým očekáváním. Bůh sám stačí.

Nalezení štěstí v Bohu nás činí svobodnějšími i vůči úzkostlivému hledání lidského uspokojení. Nemám nic proti oprávněnému potěšení ze života, z chutného jídla, z láhve dobrého vína či z relaxační koupele. To všechno jsou Boží dary, ale je lépe jich užívat s rozvahou. V našem světě se ale vyskytuje neuspokojitelná potřeba stále nových a stále intenzivnějších prožitků, zakoušení, pocitů a vjemů, která může vést až k destruktivnímu chování, jak to máme možnost konstatovat v mnoha

oblastech lidského života. Hledání stále silnějších zážitků vede nakonec k různým formám násilí. Když totiž chybí smysl, bývá obvykle nahrazen smysly. „Užijte si to naplno!“ říká jeden reklamní slogan na prodej automobilů. To je ale slepá ulička, která vede jen k frustracím či přímo k sebedestrukci a násilí. Tisíceré uspokojení totiž nevede ke štěstí...

*zpracováno podle knihy: Jacques Philippe,
Dotknout se Boha kterou vydalo nakladatelství Paulínky.
zdroj www.pastorace.cz, vybrala Jana Vosmeková*

- Ničím se neznepokojuj, ničím se nermuť, všechno pomíjí, Bůh se ale nemění.

- Máš-li v srdci Boha, nic ti nechybí, jeho láska stačí.

(Terezie z Avily)

- Zakotvit svůj život v Bohu a být svobodný vůči druhým

- Žij a nech žít – lidi ve svém okolí

- Bůh na prvním místě v životě – jako priorita č. 1

Inspirace ke svatosti

Svatý Filip Howard

Kdy žila: 1557-1595

Liturgický svátek: 19. 10.

Stupeň slavení: připomínka

Patron: patron obětí pomluv, křivě obviňovaných, odloučených manželů; vzýván při problémech v manželství

Filip Howard byl anglickým šlechticem 16. století, který žil během vlády královny Alžběty I. Byl jediným potomkem Thomase Howarda, vévody z Norfolku a Mary FitzAlan, která pocházela z rodu hrabat z Arundelu.

Ve čtrnácti letech byl oženěn za svou nevlastní sestru Annu Dacre. Vystudoval na univerzitě v Cambridge a po smrti svého děda v roce 1580 přijal titul hraběte Arundelského.

Během studia a mládí vedl Filip lehkovážný život šlechtice. Změna nastala po vyslechnutí rozhovoru mezi katolickými a protestantskými duchovními v londýnském Toweru v roce 1581, kdy se vnitřně obrátil a nadchl se pro katolickou víru.

Šestnácté století bylo v Evropě dobou protestantských reforem a odboje vůči Římsko-katolické církvi. Katolíci v Anglii museli čelit útlaku a pronásledování. Situace se obzvlášť zhoršila po roce 1570, kdy papež exkomunikoval Alžbětu 1. a odmítl ji uznat jako anglickou královnu. Každý, kdo se hlásil ke katolické církvi, byl považován za zrádce a hrozilo mu vězení a mučení.

Někteří katolíci se snažili opustit Anglii, mezi nimi také Filip Howard se svou rodinou. Byl ovšem zrazen a na své cestě byl zadržen a uvržen do žaláře v Toweru. Tam strávil deset let. Odloučen od rodiny, zemřel ve vězení následkem týrání. Před svou smrtí žádal královnu, aby se mohl setkat se svou ženou a dětmi. Ta mu nabídla propuštění a obnovení jeho šlechtického titulu, pokud přijde na protestantskou bohoslužbu. Filip byl natolik oddán svému přesvědčení, že jí odpověděl: „Pokud je má víra příčinou mého utrpení, pak lituji, že mám jen jeden život, který mohu obětovat.“ Byl svatořečen jako jeden ze čtyřiceti mučedníků Anglie a Walesu papežem Pavlem VI.

V žaláři Filip navázal kontakt s dalšími mučedníky, mezi nimi jezuitským knězem Robertem Southwellem. Nikdy se ale nesečkali tváří v tvář. V žaláři měl Filip psa, po kterém si s dalšími vězňenými posílal vzkazy. Na hrobce a některých obrazech je sv. Filip Howard vyobrazen i se svým čtyřnohým pomocníkem.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v říjnu 2021

Pátek 1. října Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny	18:00 Za Václava a Miladu Fejtovy, za jejich rodiče, sourozence a duše v očistci
Sobota 2. října Památka svatých andělů strážných	7:30 Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii a Boží ochranu a pomoc pro celou rodinu a všechny blízké
Neděle 3. října 27. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Na poděkování za dar zdraví s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou přízeň 10:00 (Sirákov) Za Vladimíra Novotného, rodinu Novotných, rodiče Rudolfa a Marii Zvoníkovy a duše v očistci
Pondělí 4. října Památka sv. Františka z Assisi	18:00 Za rodinu Perníčkovu, Němcovu a Havlíčkovu a za dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
Úterý 5. října	18:00 Za rodiče Dienerovy a syna, rodiče Holcmanovy a jejich rodiče a duše v očistci
Středa 6. října	18:00 Za rodinu Slámovu, Andrejku, rodiny Jarošovu a Jelínkovu a na poděkování za Boží ochranu
Čtvrtek 7. října Památka Panny Marie Růžencové	18:00 Za Františka Čejku, syna Miloslava, vnuka Vojtěcha a duše v očistci
Pátek 8. října	18:00 Za rodinu Kulhánkovu a Dolní a za celý rod
Sobota 9. října	7:30 Za rodinu Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu

Neděle 10. října 28. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za rodiče Homolovy, Zvolánkovy a syna a za živou i zemřelou přízeň a duše v očištění 10:00 (Sirákov) Za Lubomíra Černého, rodiče, Františka a Marii Růžičkovy a za živé a zemřelé členy těchto rodin
Pondělí 11. října	18:00 Za Josefa Pokorného, sestru, rodiče a rodinu Filipovu a duše v očištění
Úterý 12. října	18:00 Za rodiče Landovy, dceru Zdeňku, 3 zetě a živé i zemřelé těchto rodin
Středa 13. října	18:00 Za Annu Brabcovou, dva manžely, syna Zdeňka, dceru Janu a vnuka Petra
Čtvrtek 14. října	18:00 Za Josefa a Libuši Dočekalovy, zetě Jana, rod Dočekalů, Šerejchů a Stražilů
Pátek 15. října Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve	18:00 Za rodiče Ondráčkovy, dvě dcery, manželé, zetě Karla, manželé Tichých, Blehovy a duše v očištění
Sobota 16. října	7:30 Za rodinu Frömlovu, Šenkýřovu, Javorovu, Hnátkovu a Lukešovu
Neděle 17. října 29. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Vlastu a Stanislava Bártovy, Jaroslava Baumruka, jejich rodiče, sourozence a za duše v očištění 10:00 (Sirákov) Za rodinu Ondrákovu, Musilovu, celou přízeň a duše v očištění
Pondělí 18. října Svátek sv. Lukáše, evangelisty	18:00 Za Františka Uttendorfského, oboje rodiče a rod Uttendorfských a Holcmanů
Úterý 19. října	18:00 Za Kristínu a Josefa Dvořákovy, celou rodinu, za Boží pomoc a ochranu

Středa 20. října	18:00 Za Hedviku Musilovou, manžela, 3 syny, celou přízeň, duše v očištění a na poděkování za dar zdraví a Boží ochranu
Čtvrtek 21. října	18:00 Za otce Tíška a jeho sestru a rodiče
Pátek 22. října	18:00 Za Annu a Vladimíra Pibilovy, za celý rod Pibilů, Prchalů a duše v očištění
Sobota 23. října	7:30 Za Josefa Synka, manželku, oboje rodiče a duše v očištění
Neděle 24. října 30. neděle v mezidobí	7:00 Za rodiče Velínovy a syna a rodiče Puchýřovy a syna 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov)
Pondělí 25. října	18:00 Za rodiče Eliášovy, sourozence, jejich děti, rodiče Kašpárkovy, Drahouše Kašpárka a duše v očištění
Úterý 26. října	18:00 Za rodiče Vomlelovy, syna, celý rod a rod Musilů, rodiče Vlčkovy, Boží ochranu pro celou rodinu a duše v očištění
Středa 27. října	18:00 Za Josefa Šorfa, rodiče, rodiče Puchýřovy a syna a Josefa Kovače
Čtvrtek 28. října Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	18:00 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň
Pátek 29. října	18:00 Za Františka Lemperu, sourozence, rodiče Lemperovy a Činčery, za rodinu Vosmekovu a za duše v očištění, které to nejvíce potřebují
Sobota 30. října	7:30
Neděle 31. října 26. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Annu, Marii a Jana Němcovy, jejich rodiče, sourozence Němcovy a celý rod 10:00 (Sirákov)

Změny vyhrazeny

Modlitba partnerů

Náš společný nebeský Otče, děkujeme Ti za dar života. Během našeho pozemského putování jsi nás svedl k sobě. Dopřál jsi nám lásku, nádhernou a hlubokou. Děkujeme Ti za ni. Odevzdáváme naši budoucnost do Tvých rukou; vstup, prosíme do našeho vztahu a je-li to Tvá vůle, přiveď nás až k naplnění lásky v manželství. Pomáhej nám překonávat všechny problémy, neshody a odlišnosti. Dej, ať se jeden od druhého učíme a ať si nezoufáme nad nesouladem při vzájemném poznávání se. Ať sílu naší lásky nepřemůže žádný konflikt, slunce lásky ať nezapadá nad úskalími našeho vzájemného vztahu, nad těžkostmi, které do každého vztahu patří.

Dej nám, prosíme, vzájemné pochopení jeden pro druhého. Nauč nás si navzájem rozumět, aby naše láska – spojená s Tvojí Láskou – stále sílila, rostla a prohlubovala se. Pane, Ty jsi Láska sama. Pomáhej nám, abychom na Tebe nikdy nezapomněli. Dej také Duchu Svatého všem, kteří hrají v našem vztahu nějakou roli: přátelé, rodiče, kněží, lékaři a všichni ostatní.

Pane, jestli je naše společná budoucnost Tvou vůlí, provázej nás tedy na naší cestě a dopřej nám oběma zdraví těla i duše. Pomož nám také žít v čistotě a v pravdě. Děkujeme Ti jeden za druhého, a také za to, že Ty jsi Pánem Lásky. Moc si přejeme spolu zůstat, tak pokud to není proti Tvé svaté vůli, dopřej nám krásný, bohatý a dobrodružný společný život, abychom mohli založit rodinu.

Děkujeme Ti Pane, prosíme Tě, vyslyš nás.

Amen.

Pro zasmání

Nedělní kázání se nekonečně vlekl. Kazatel dramaticky pravil: „Co ještě mohu říci?“ A z jedné lavice se ozval jasný hlas: „Co takhle Ámen?“

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Tabulka lektorů v říjnu 2021

PÁ	1					
SO	2					
NE	3	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	4			Jindrová V.		
ÚT	5			Bártová J.		
ST	6			Holcmanová Z.		
ČT	7			Chromá H.		
PÁ	8					
SO	9					
NE	10	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	11			Jindrová V.		
ÚT	12			Bártová J.		
ST	13			Laštovičková M.		
ČT	14			Chromá H.		
PÁ	15					
SO	16					
NE	17	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	18			Jindrová V.		
ÚT	19			Bártová J.		
ST	20			Holcmanová Z.		
ČT	21			Chromá H.		

PÁ	22					
SO	23					
NE	24	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	25			Jindrová V.		
ÚT	26			Bártová J.		
ST	27			Laštovičková M.		
ČT	28			Chromá H.		
PÁ	29					
SO	30					
NE	31	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bruknerová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Kasalová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Sestupuje na nás Duch svatý při biřmování podruhé?

Ježíš při svém křtu přijal Ducha svatého (Mt 3.16), který mu dal sílu ubránit se ďáblu pokušení na poušti (Mt 4,1-11). Ježíš slíbil svým učedníkům, že po jeho nanebevstoupení také přijmou Ducha svatého (Jan 15,26). Došlo k tomu o Letnicích, kdy apoštolové dostali odvahu a sílu šířit radostnou zvěst o Ježíšovi do celého světa (SK 2.1-4). Biřmování završuje svátost křtu, jako když se například apoštolové Petr a Jan modlili nad některými lidmi, kteří už byli dříve pokřtěni, aby mohli přijmout Ducha svatého (Sk 8,15-17). Církev nakonec začala udělovat křest a biřmování novým konvertitům na Velikonoční vigilii.

NOVÝ ZAČÁTEK

Člověk, který byl pokřtěný jako dítě, před přijetím biřmování obnovuje sliby, které za něj při křtu složili jeho rodiče a kmoťi. Ten, kdo vstupuje do církve jako dospělý, přijímá biřmování hned po křtu. Na znamení nového života dostává člověk při křtu (nové) jméno. Když je později biřmovaný, může přijmout další jméno, které bude odrážet jeho rozhodnutí následovat Krista. Biřmovací jméno většinou patří světci, kterého člověk obdivuje. Úkolem křestních kmoťů je pomoci rodičům pokřtěného vychovat z dítěte křesťana. Biřmovací kmoťi pomáhají člověku v tom, aby se stal zralým Ježíšovým učedníkem.

ZBROJ

Sv. Pavel nás vybízí, abychom svou sílu hledali v Bohu a abychom se vyzbrojili proti zlu tím, že na sebe oblékneme Boží zbroj, kterou můžeme chápat jako popis darů svátosti biřmování: *„Stůjte tedy pevně, opásání kolem beder (životem podle) pravdy, oblečení pancířem spravedlnosti, obuti odhodlaností, jakou dává evangelium pokoje. Vždy se hned chraňte vírou jako štítem. Tak budete moci uhasit všechny ohnivé střely zlého (ducha). Vezměte (také) přilbu spásy a meč Ducha, to je slovo Boží“* (Ef 6,14-17).

S pomocí Ducha svatého, jehož dary přijímáme zvláštním způsobem ve svátosti biřmování, můžeme dělat cokoli, o co nás Bůh požádá.

Sv. Pavel neměl na mysli doslova, že bychom měli jít do války, ale že opravdový Kristův stoupenec se dříve či později setká s odporem a těžkostmi. Křesťan musí být připravený bojovat s pokušením a zlem a zasvětit celý svůj život konání Boží vůle. Abychom rozlišili, co je dobré a zlé, potřebujeme dary Ducha svatého. Kvůli tomu je svátost biřmování velmi důležitá.

DOSTÁVÁME SÍLU

Když jsme se křtem znovu narodili jako křesťané, přijali jsme Ducha svatého. Biřmováním se přítomnost Ducha svatého v nás potvrzuje

a upevňuje. (Slovo **firmare** v latině znamená „upevnit“). Skrze tuto svátost přijímáme zvláštní moc a pomoc Ducha svatého a jsme úžeji spojeni s církví (KKC 1285). Biřmování v člověku zanechává neviditelné a nesmazatelné znamení. Tato pečeť či znamení Ducha svatého ukazuje, že nyní plně patříme Kristu.

ŠÍŘENÍ VÍRY

Spolu s ostatními svátostmi uvedení do křesťanského života (iniciace) - křtem a eucharistií – z nás biřmování dělá dospělé křesťany, povolane k tomu, aby o své víře svědčili a, bude-li to nutné, také ji bránili. Pokud to děláme, jsme „*solí země*“ a „*světlem světa*“, což Ježíš žádá od všech křesťanů (MT 5,13-14). S Duchem svatým můžeme dělat pro Boha velké věci a můžeme překonat své lidské slabosti tak jako svatí. Dary Ducha svatého jsou k tomu velkou pomocí.

Svátost biřmování

opakovatelná: ne

udělovatel: biskup (kněz v případě, že dostane dovolení)

účinky: spojuje pokřtěného člověka úžeji s církví a upevňuje v něm dary Ducha svatého

látka: křížmo (olej)

jednání: vkládání rukou a pomazání čela křížmem

slova: „*N., přijmi pečeť daru Ducha svatého.*“

Biřmování v člověku upevňuje dar Ducha svatého přijatý ve křtu.

V užším spojení s církví biřmovaný katolík svědčí o Boží lásce.

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem,
upraveno, Marie Bruknerová*

Slávka Kubíková: Klub nerozbitných dětí

Možná vás nedávno v Katolickém týdeníku zaujal celostránkový rozhovor Matúše Demka se slovenskou publicistkou a ředitelkou školy Slávkou Kubíkovou pod názvem „O dětech křehkých a odolných“ (Katolický týdeník, č. 30/2021, str.13). Kubíková v tomto rozhovoru tvrdí, že současné děti patří ke „generaci sněhových vloček“: jsou křehké, precitlivělé, nemají výdrž. (Tedy, v této charakteristice se trochu poznávám i já sám, a to jsem už poněkud starší ročník narození). U nás na venkově to snad ještě není tak výrazné, ale myslím, že ve městech tvrzení o generaci sněhových vloček platí plnou měrou. Slávka Kubíková proto napsala knihu „Klub nerozbitných dětí“ o tom, jak mohou dospělí (především rodiče) pomoci dětem, aby se naučily spokojeně žít v dnešní náročné a rychlé době.

V některých detailech bych s autorkou nebo dalšími odborníky, s nimiž vede rozhovor, polemizoval (např. jóga není podle mne dobrá v žádném případě). Přesto si myslím, že tato kniha je plným právem bestsellerem, neboť srozumitelně popisuje nástrahy, které v digitální době na děti číhají. Hlavně však dává návod, jak dětem pomoci, aby dokázaly zvládat život. Mimochodem, podle Kubíkové upřímně žité křesťanství „poskytuje vodítko pro rodinný život“ a „výchovu neskutečně ulehčuje“.

Osobně by mne zajímal i slovenský originál, ale poněvadž ten ve Žďáru nad Sázavou právě neměli, tak jsem do farní knihovny pořídil pouze český překlad v předtuše, že mi to snad budete tolerovat ☺.

P. Zdeněk Sedlák

Svatoludmilská pouť - Tetín

Dne 18.9. jsme společně s farností Přibyslav dojeli na Národní Svatoludmilskou pouť na Tetín, kde kněžna Ludmila trávila závěr svého života a kde také našla násilnou smrt. Ocitli jsme se na louce za

obcí, kde bylo vše připraveno na slavnostní bohoslužbu, při níž byla přítomnost sv. Ludmily reprezentována její relikvií (lebkou), která je uchovávána ve Svatovítském pokladu. Hlavním celebrantem byl Christoph kardinál Schönborn, který je arcibiskup vídeňský, člen řádu dominikánů, a hlavně jak jsme se zde dozvěděli, přímý potomek sv. Ludmily. Je z rodu Schönbornů, narodil se v Československu, kde žil devět měsíců a v roce 1945 byla rodina v rámci odsunu Němců vysídlena a poté žila v Rakousku. Nyní mu je 76 let a mamince 101 let. Velmi dojemné bylo, jak nás od ní vřele pozdravoval. Mši svatou vedl česky i latinsky. Byl to velmi krásný zážitek. Po mši svaté jsme se přesunuli na náves, kde nám hrál Hradišťan a počasí nám přálo.

Vlasta Jindrová

Biřmování

Český výraz biřmování pochází zřejmě z latinského označení této svátosti *confirmatio*, což znamená upevnění, utvrzení. Účinkem této svátosti je plné vylití Ducha svatého, podobně, jako kdysi bylo uděleno apoštolům v den Letnic.

Místo biřmování mezi svátostmi

Biřmování je v katolické církvi považováno za jednu ze sedmi svátostí. A jako každá svátost tedy představuje viditelné znamení neviditelné Boží milosti.

Biřmování tvoří spolu se křtem a svatým přijímáním skupinku tzv. *iniciačních svátostí*. Přídavné jméno *iniciační* znamená, že nás tyto svátosti *uvádějí do vztahu s Bohem*. Při křtu dospělého zpravidla při jediné mši svaté (nejčastěji o velikonoční vigílii) přijímá křtěnec kromě křtu následně také biřmování a svaté přijímání. Tak se naznačuje souvislost těchto svátostí.

Co říká katechismus?

Katechismus katolické církve píše o této svátosti mimo jiné následující. Biřmování přináší *vzrůst a prohloubení křestní milosti*. Hlouběji nás zakořeňuje do Božího synovství, pevněji nás spojuje s Kristem, rozmnožuje v nás dary Ducha svatého, dokonaleji nás připoutává

k církvi, poskytuje nám zvláštní sílu Ducha svatého, abychom šířili a bránili víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovi svědkové, abychom statečně vyznávali Kristovo jméno a abychom se nikdy nestyděli za kříž.

Břimování stejně jako křest vtiskuje do duše nezrušitelné duchovní znamení, tzv. „charakter“, a uděluje se pouze jedenkrát.

Svatost břimování může přijmout každý pokřtěný, který ji dosud nepřijal a dosáhl věku, kdy již začíná rozlišovat. Nicméně v nebezpečí smrti mají (nikoliv mohou!) být břimováni i děti, které ještě nedosáhly věku rozlišování (tj. mladší než asi sedm let).

Horní hranice pro přijetí svátosti břimování pochopitelně žádná stanovena není.

Co říkají obřady břimování?

Pokud jde o břimování křesťana, který už má užívání rozumu, vyžaduje se, aby byl ve stavu milosti, aby byl náležitě poučen a aby byl schopen obnovit křestní slib. Touha břimovance po eucharistii má být opravdová a má to být člověk, který dosáhl takového stupně duchovního života, aby mohl vydávat svědectví křesťanského života a apoštolsky působit.

Co říká farář?

Spolu s pastorační radou zvažujeme, že bychom letos na podzim zahájili v naší farnosti přípravu na břimování (které by se konalo, dá-li Pán, někdy na přelomu jara a léta příštího roku). Nejprve ale chceme zjistit, jaký by vůbec byl ve farnosti zájem o tuto svátost.

Před asi patnácti lety jsem si s překvapením přečetl, jak dynamicky roste katolická církev v Jižní Koreji. Pak jsem se dočetl, že k zahájení přípravy na břimování (nikoliv k samotnému obřadu, ale k zahájení přípravy!) tam nepřipustí nikoho, kdo si nepřivede svědka, který by dosvědčil, že právě svědectví dotyčného zájemce o břimování mu pomohlo na jeho cestě ke křtu. (To je to vydávání svědectví křesťanského života a apoštolské působení, o kterém se mluví v obřadech – viz výše).

No – Česko není Jižní Korea, vidíte. Takže zájemce mohou částečně uklidnit: tak vysoké požadavky jako v Jižní Koreji v Nížkově klást nebudu.

Tak a teď ty požadavky

Nicméně, na něčem trvat budu. Za prvé: biřmovanec by určitě měl být ve stavu milosti. To například znamená, že pokud zájemce o biřmování s někým žije v nesezdaném nebo církevně neplatném soužití, tak bychom si o tom měli v soukromí co nejdříve opravdu velmi vážně a otevřeně promluvit. Stejně tak pokud někdo byl u zpovědi naposledy už velmi dávno a nehodlá na tom nic měnit.

Za druhé: biřmovanec by v rámci obřadu měl být schopen obnovit křestní slib. Co to znamená? Měl by se zřeknout hříchu a ducha zla a upřímně se ztotožnit s apoštolským vyznáním víry.

Myslím, že do přípravy může vstupovat člověk i s poměrně mlhavou představou o katolické víře. Ale během přípravy, kdy budeme mimo jiné právě o obsahu naší víry podrobněji hovořit, by měl mít dobrou vůli si své představy ujasnit a konfrontovat je s obsahem katolické víry. A buď katolickou víru přijme za svou – a pak může obnovit svůj křestní slib v rámci obřadu biřmování, anebo se s ní neztotožní a pak by bylo férové, aby přípravu sám ukončil a svátost biřmování v danou chvíli nepřijal.

Za třetí: touha biřmovance po eucharistii má být opravdová. V rámci přípravy se samozřejmě budeme snažit biřmovancům pomoci i v této oblasti. Ale pokud byl někdo u svatého přijímání poprvé a naposledy ve třetí třídě, tak mám vážné pochybnosti, zda se nám to podaří. V takovém případě by bylo dobré si se zájemcem ještě před zahájením přípravy o této věci v soukromí promluvit.

Za čtvrté: biřmovanec by měl mít odpovídající úroveň duchovního života. V rámci přípravy se budeme samozřejmě snažit biřmovancům pomoci i v této oblasti. Ale pokud se nyní někdo modlí jednou v roce na Vánoce a o to pilněji se věnuje horoskopům nebo magii nebo ..., tak by bylo dobré si se zájemcem ještě před zahájením přípravy o této věci v soukromí vážně promluvit.

Za páté: biřmovanec by se měl do přípravy hlásit dobrovolně z vlastního zájmu. Rodiče, prarodiče nebo starší sourozenci ho mohou jemně a vlídně povzbudit. Ale velice prosím, aby se příbuzní nedopouštěli jakékoliv formy manipulace – ať už sliby nebo výhružkami.

Já jsem přijal svátost biřmování až po třicítce a mohu vám dosvědčit, že to byl v nejlepším slova smyslu opravdu „hukot“. Bylo to tak úžasné

právě proto, že jsem po přijetí této svátosti v rámci svého vztahu s Bohem opravdu toužil a rodiče ani nikdo z rodiny nebo farnosti mne v tom sebeméně nemanipuloval.

Za šesté: věk. Všeobecně bych to viděl s věkem biřmovanců v naší farnosti tak od 14 let výše. Ale důležitější je úroveň duchovního života neboli „křesťanská zralost“ než kalendářní věk. Umím si rovněž představit rozdělení přípravy biřmovanců – třeba jen v některých tématech – na mladší a starší skupinku. Ale uvidíme, jaká bude vůbec skladba zájemců.

Jedna rada na závěr

Dobře vybírejte kmotra či kmotru. Já jsem byl dlouho nerozhodný, a nakonec jsem si vybral opravdu skvělou kmotru. Tak skvělou, že v síle Ducha svatého dokázala ustát dokonce i to, že jsem ji o kmotrovství požádal jen tak asi 24 hodin před biřmováním, a ještě z toho měla radost. A po biřmování mne pozvala na ten možná nejúžasnější oběd v mém životě, který u nich připravila. Každopádně vám ale doporučuji vybírat kmotru či kmotra s větším předstihem než já a nenechávat tuto důležitou volbu až na „last minute“.

P. Zdeněk Sedlák

Také se někdy potýkáte se závistí a žárlivostí

"Číhejme na spravedlivého, podívejme se, zda jsou pravdivá jeho slova, zkusme, jak to s ním skončí." Mdr 2,12a

Představte si, že se ve vašem okolí objeví nějaký více méně dobrý a charakterní člověk. Co se obvykle časem stane? Zdá se mi, že je pravidlem, že se vždy objeví někdo, kdo o takovém člověku začne roznášet nějaké drby, zkoumat jeho minulost, jednoduše se snaží na takového člověka něco vyhrabat. Proč?

Mám pocit, že je někdy snazší druhé očerňovat a hledat na nich chyby než snést pohled na charakterního člověka. Podvědomě nás při setkání s charakterním člověkem napadá, že jsme sami v leccěms nedokonalí,

chybující a ušpinění od svých vlastních selhání. Dívat se do tváře charakternímu člověku je někdy tedy těžké, protože nám nějak zrcadlí naše vlastní nedostatky. Může se v nás objevit zlost, závist, žárlivost, touha to tomu druhému osolit, pokazit. Můžeme pocíťovat nutkání snížit hodnotu toho druhého, abychom se my cítili výše a nemuseli si přiznat, že máme na čem pracovat.

Stejně tak pro nás může být někdy těžké hledět na spravedlivého a nejvyššího Boha. Také ho budeme očerňovat a hledat na něm chyby? Budeme ho zpochybňovat a pomlouvat? Nebo uneseme Jeho pohled a přijmeme to, že máme před sebou ještě práci sami na sobě?

Kéž bychom se nechali charakterními lidmi spíše inspirovat či motivovat a nesnažili se druhé kolem sebe zpochybňovat a znevažovat. Jako vždy, rozhodnutí je jen a jen na nás.

Připadá mi jako dobrý plán spíše ve spojení s Bohem zvyšovat svou lidskou hodnotu než ji snižovat druhým.

A jak zvyšovat svou lidskou hodnotu?

Jak se stávat charakterním člověkem?

Jak nezávidět a nežárlit?

Možná je cestou, když se nebudeme srovnávat s druhými, když budeme žít pod pohledem milujícího Boha, když si budeme uvědomovat obdarování, která nám Bůh dává a nebudeme ani slepí k našim selháním.

Protože Bůh je vždy víc a nabízí nám víc, než co nám kdokoliv může dát či vzít.

Převzato z: <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/take-se-nekdy-potykate-se-zavisti-a-zarlivosti>

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v dubnu až červnu 2021

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v dubnu až červnu tohoto roku (2021). Pro zajímavost připojujeme též výsledky sbírky na pomoc postiženým tornádem:

<i>Datum</i>	<i>Účel</i>	<i>Částka</i>
3.4.	sbírka na Svatou zemi (u Božího hrobu)	4 815,-
do 3.4.	postničky	1 053,-
březen-duben	velikonoční misijní jarmark	15 585,-
do 6.4.	pokladnička na kněžský seminář	4 047,-
18. a 25.4.	sbírka na kněžský seminář	8 035,-
do 26.4.	pokladnička na Farní list	2 939,-
do 1.5.	pokladnička na květinovou výzdobu	308,-
první polovina května	pokladnička na pronásledované křesťany	2 800,-
do 16.5.	pokladnička na Farní list	1 237,-
23.5.	sbírka na pastorační aktivity v diecézi	8 478,-
do 4.6.	pokladnička na květinovou výzdobu	710,-
6.6.	sbírka na Jašavanatha a další potřebné	13 535,-
červen	pokladnička sbírka Charity na pomoc Indii	2 085,-
do 18.6.	pokladnička na Farní list	1 449,-
20.6.	sbírka na Charitu	9 730,-
do 25.6.	pokladnička na květinovou výzdobu	725,-
do 1.7.	pokladnička na pomoc po tornádu	3 650,-
4.7.	sbírka na pomoc po tornádu	78 204,-

Bůh vám všem oplat' vaši štědrost.

P. Zdeněk Sedlák

KAŽDÉ RÁNO, DO KTERÉHO SE PROBUDÍŠ, JE POŽEHNÁNÍM

@vzdysbohem

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 23. října 2021

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 12 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta
Jindrová – redaktoři farního listu